

Tot el que necessites saber del Mètode D´Hont

Què és el Mètode D´Hont?

És una fórmula electoral utilitzada per a l'atribució d'escons en funció dels resultats de l'escrutini. El seu nom deriva del reconeixement al jurista i matemàtic belga Víctor D'Hondt, que va ser el primer a proposar-ho.

Consisteix a dividir els vots de cada partit pel nombre d'escons que es disputen en cada circumscripció. Aquest nombre (de diputats o regidors) també és més o menys proporcional segons el nombre d'habitants. A continuació es van atribuir els escons als majors quocients resultants. L'assignació d'escons es fa ordenant els quocients de major a menor i assignant a cadascun un escó fins que aquests s'esgotin.

Quines regles han de tenir-se en compte per a l'aplicació d'aquest mètode?

La Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General, regula en el seu article 163 les regles que han de tenir-se en compte per dur a terme l'atribució dels escons en funció dels resultats de l'escrutini:

a) No es tenen en compte aquelles candidatures que no haguessin obtingut, almenys, el 3 per 100 dels vots vàlids emesos en la circumscripció.

Nota: en les eleccions municipals queden eliminats del repartiment les candidatures que no hagin aconseguit almenys un 5% dels vots.

b) S'ordenen de major a menor, en una columna, les xifres de vots obtinguts per les restants candidatures.

c) Es divideix el nombre de vots obtinguts per cada candidatura per 1, 2, 3, etc., fins a un nombre igual al d'escons corresponents a la circumscripció, formant-se un quadre. Els escons s'atribueixen a les candidatures que obtinguin els quocients majors en el quadre, atenent un ordre decreixent.

d) Quan en la relació de quocients coincideixin dos corresponents a diferents candidatures, l'escó s'atribuirà a la qual major nombre total de vots hagués obtingut. Si hi hagués dues candidatures amb igual nombre total de vots, el primer empat es resoldrà per sorteig i els successius de forma alternativa.

e) Els escons corresponents a cada candidatura s'adjudiquen als candidats inclosos en ella, per l'ordre de col·locació en què apareguin.

I, com opera aquest sistema en la pràctica?

S'haurà d'elaborar una taula en la qual existeixin tantes files com a candidatures i tantes columnes com a escons. Així, suposant que en unes eleccions s'obtenen un total de 480.000 vots vàlids emesos en una circumscripció que triï vuit regidors i es compti amb sis candidatures, el resultat del repartiment seria el següent:

Nombre de vots obtinguts per cada candidatura:

Candidatur	Vots
a	
A	168.000
B	104.000
C	72.000
D	64.000
E	40.000
F	32.000
TOTAL VOTS	480.000

Tindríem els següents resultats:

	Escaño 1	Escaño 2	Escaño 3	Escaño 4	Escaño 5	Escaño 6	Escaño 7	Escaño 8
Candidatura A	168.000	84.000	84.000	56.000	56.000	56.000	42.000	42.000
Candidatura B	104.000	104.000	52.000	52.000	52.000	52.000	52.000	34.000
Candidatura C	72.000	72.000	72.000	72.000	36.000	36.000	36.000	36.000
Candidatura D	64.000	64.000	64.000	64.000	64.000	32.000	32.000	32.000
Candidatura E	40.000	40.000	40.000	40.000	40.000	40.000	40.000	40.000
Candidatura F	32.000	32.000	32.000	32.000	32.000	32.000	32.000	32.000

Per tant: la candidatura A obté quatre escons. La candidatura B dos escons i les candidatures C i D un escó cadascuna.

Però, quines són les conseqüències que es deriven de l'aplicació d'aquest mètode?

Aquesta fórmula de repartiment, ha estat acusada d'enfortir als grans partits i disminuir la representació parlamentària dels petits. És a dir, afavoreix a les forces majoritàries, en detriment de les de menor dimensió, amb l'objectiu de dotar d'estabilitat a les institucions.

El sistema no és proporcional; és a dir, un partit que obtingui 300.000 vots no tindrà el triple de representants que un altre que sumeix 100.000, sinó més, ja que afavoreix a les llistes més votades.

El percentatge mínim és el 3% en les eleccions generals mentre que augmenta al 5% en les eleccions municipals, la qual cosa exclou als partits minoritaris.